

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 78 0 П 023860 17 Рев
Бања Лука, 22.02.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице млљ. С.М. из П., о. П., заступана по мајци и законској заступници С.Л., коју заступа пуномоћник Р.Б., адвокат из П., против туженог Б.М. из Х., кога заступа пуномоћник Н.М., адвокат из Б.Л., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 78 0 П 023860 17 Гж од 22.09.2017. године, на сједници одржаној дана 22.02.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Прњавору број 78 0 П 023860 16 П од 24.01.2017. године тужени је обавезан да, на име свог доприноса за издржавање млљ. тужитељице, плаћа мјесечно износ од 200,00 ЕВРА, почев од 17.03.2016. године па док за то буду постојали законски услови или до друге одлуке суда, тако што ће доспјеле оброке платити одједном, а доспијевајуће до 10-ог у мјесецу за текући мјесец, на руке законске заступнице С.Л., као и да тужитељици надокнади трошкове парничног поступка у износу од 679,93 КМ, док је преко досуђеног износа захтјев тужитељице одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 78 0 П 023860 17 Гж од 22.09.2017. године жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је и захтјев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужени, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

У предметној парници је одлучивано о захтјеву млљ. тужитељице да се тужени обавезе да доприноси њеном издржавању. Нижестепеним одлукама захтјев тужитељице је дјелимично усвојен и тужени је обавезан да на име доприноса за њено издржавање плаћа мјесечни износ од 200,00 ЕВРА.

Одредбом члана 237. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ (став 2.), како слиједи из одредбе члана 49. Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 61/13).

Како досуђени новчани износ за период од пет године, сагласно одредби члана 317. ЗПП, не прелази износ од 30.000,00 КМ, то произлази да је вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде испод законом прописаног цензуса и да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији, тужени је затражио да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП. Међутим, тужени није означио правно питање због којег се ревизија подноси и прописе који се на њега односе, нити је одређено навео и изложио разлоге због којих сматра да је то питање важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП), већ се у ревизионим наводима бави само законитошћу побијане пресуде, па тиме ни по овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизију туженог је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4. у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић